

FAMILIART

2a activitat de la Comissió de Cultura per al curs 07-08
30 de novembre del 2008

Una altra vegada, les pluges dels dies precedents feien perillar una nova activitat de la Comissió de Cultura, en aquest cas el *Familiart* programat pel 30 de novembre, segona activitat d'aquest curs. A més, aquesta vegada, al perill de la possible pluja, s'hi unia el fort fred que sí que va acompanyar-nos durant la realització de l'activitat, tot i que no impedí que aquesta es desenvolupés segons estava previst, mentre el sol, tot i que no petava amb força, es va aliar una miqueta amb nosaltres (potser perquè estava una mica gelós del protagonisme absolut de la lluna en la prima activitat).

Hi ha qui diu que perquè la imaginació es desenvolupi lliure i sigui més enginyosa cal posar algunes restriccions en l'acte creatiu. Per entendre'ns, un full completament en blanc pot generar més bloqueig que unes quantes taques prèviament i voluntàriament establertes en el full. En aquest cas, les 30 famílies que van venir a participar a l'activitat *Familiart* el diumenge al matí, es van trobar amb unes franges blanques prèviament pintades al terra del paviment del pati de l'escola que podien significar moltes coses però en aquest cas vam voler voluntàriament que fossin els perímetres de 6 illes de cases de tamanys diferents. I si teníem 6 perímetres de cases també podíem tenir uns quants carrers, un espai que podia ser una plaça, camins, etc.

A cada família se li va assignar un trosset d'espai de l'interior d'aquestes sis illes perquè dibuixés, amb guixos de diferents colors, la planta de la seva pròpia casa, amb les diferents habitacions i qualsevol element addicional que volguessin que hi fos present: mobiliari, joguines, menjar, persones... El procés de realització va ser divertit i emocionant, nens i nenes i pares i mares, anant amunt i avall per imaginaris passadissos, habitacions, patis, ajupint-se per dibuixar un nou element, anant a veure la casa del veí del costat (en aquest cas sí que les cases no eren de ningú i tothom en tenia les portes obertes).

A l'espai comunitari central, a l'exterior dels perímetres de les illes de cases, vam dibuixar conjuntament qualsevol element que va sorgir de la nostra imaginació: persones, cotxes, fonts, arbres... I el resultat global, un terra ple de colors, una acció amb voluntat de permanència efímera.

I, després, bé perquè hagi plogut o perquè ja estiguin prou trepitjats, quan ja no es vegin els colors dels guixos, els nens i les nenes, els mestres i les mestres, i qui sap, potser els pares i les mares una altra vegada, podran imaginar que les franges blanques que romandran al pati seran una altra cosa, podran jugar, podran interpretar, podran imaginar molt més lliurement que si el pati continués monogràficament gris com fins fa poc ho havia estat!